

Warszawa, 31 lipca 2025 r.

**GŁÓWNY INSPEKTOR
NADZORU BUDOWLANEGO**

DOR.7110.215.2025.MKU

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r., poz. 572 ze zm., dalej jako k.p.a.), po rozpatrzeniu odwołania Pana [.....], reprezentowanego przez adwokata [.....] od decyzji Wojewody Śląskiego z 4 kwietnia 2025 r., Nr 30/25, znak: IFXV.7840.5.1.2025,

- 1. utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję, w części dotyczącej zatwierdzenia projektu zagospodarowania terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego i udzielenia pozwolenia na budowę, na działkach nr ewid. 50, 60, 82, 105, 171 obręb 0004 Łaziska, gm. Godów;**
- 2. umarzam postępowanie odwoławcze w pozostałej części.**

UZASADNIENIE

Decyzją z 4 kwietnia 2025 r., Wojewoda Śląski zatwierdził projekt zagospodarowania terenu i projekt architektoniczno-budowlany i udzielił Operatorowi Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. pozwolenia na budowę dla inwestycji: „Budowa gazociągu wysokiego ciśnienia DN150 MOP 2,0 MPa odg. do Gorzyc w miejscowości Gorzyczki w rejonie stacji benzynowej wraz z wymianą zasuwy DN150 PN25 na ZZU SZ0512, objętego Ustawą z dnia 24 kwietnia 2009r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (tj. Dz.U.2023 poz. 924 z późn. zm.) – zgodnie z art. 38 pkt 2 lit. zg” na działkach położonych w województwie śląskim, powiecie wodzisławskim, gm. Godów, obręb Łaziska.

Od powyższej decyzji organu wojewódzkiego odwołanie złożył Pan [.....], reprezentowany przez adwokata [.....].

Należy zauważyć, że jak wynika z akt, Wojewoda Śląski w decyzji z 4 kwietnia 2025 r. umieścił prawidłowe pouczenie w brzmieniu: „Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Warszawie, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie: 7 dni od dnia jej doręczenia stronie, albo 14 dni od dnia, w którym zawiadomienie o wydaniu decyzji w drodze obwieszczenia uważa się za dokonane”.

Natomiast w obwieszczeniu z 7 kwietnia 2025 r., znak: IFXV.7840.5.1.2025, o wydaniu decyzji o pozwoleniu na budowę umieścił błędne pouczenie w brzmieniu: „Od decyzji przysługuje odwołanie do Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Warszawie, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji stronie albo w terminie 14 dni od dnia obwieszczenia lub doręczenia zawiadomienia o wydaniu decyzji. Odwołanie powinno zawierać zarzuty odnoszące się do decyzji, określać istotę i zakres żądania będącego przedmiotem odwołania oraz wskazywać dowody uzasadniające to żądanie”.

Z kolei w zawiadomieniu z 7 kwietnia 2025 r., znak: IFXV.7840.5.1.2025, o wydaniu decyzji o pozwoleniu na budowę Nr 30/25 z 4 kwietnia 2025 r. również umieścił błędne pouczenie w brzmieniu: „Od decyzji przysługuje odwołanie do Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Warszawie, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji stronie albo w terminie 14 dni od dnia obwieszczenia lub doręczenia zawiadomienia o wydaniu decyzji. Odwołanie powinno zawierać zarzuty odnoszące się do decyzji, określać istotę i zakres żądania będącego przedmiotem odwołania oraz wskazywać dowody uzasadniające to żądanie”.

Wojewoda Śląski powyższe zawiadomienie z 7 kwietnia 2025 r., o wydaniu decyzji wysłał do Skarżącego.

Zgodnie z art. 34 ust. 2 ustawy z 24 kwietnia 2009 r., o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2024 r., poz. 1286), odwołanie od decyzji administracyjnych, o których mowa w niniejszej ustawie, wnosi się w terminie 7 dni od dnia ich doręczenia stronie albo w terminie 14 dni od dnia, w którym zawiadomienie o ich wydaniu w drodze obwieszczenia uważa się za dokonane.

Stosownie do art. 12 ust. 1 w zw. z art. 15 ust. 4 ustawy o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, Wojewoda doręcza decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu (pozwolenie na budowę inwestycji w zakresie terminalu lub pozwolenie na rozbiórkę tej inwestycji) wnioskodawcy oraz zawiadamia pozostałe strony o jej wydaniu, w drodze obwieszczenia, w urzędzie wojewódzkim i urzędach gmin właściwych ze względu na lokalizację inwestycji w zakresie terminalu, w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronach podmiotowych urzędów tych gmin oraz urzędu wojewódzkiego, a także w prasie o zasięgu ogólnopolskim. Właścicielom i użytkownikom wieczystym nieruchomości objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu (pozwolenie na budowę inwestycji w zakresie terminalu lub pozwolenie na rozbiórkę tej inwestycji) zawiadomienie o wydaniu decyzji wysyła się na adres określony w katastrze nieruchomości. Doręczenie zawiadomienia na adres wskazany w katastrze nieruchomości jest skuteczne.

Natomiast zgodnie z art. 12 ust. 2a w zw. z art. 15 ust. 4 ustawy o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 zdanie pierwsze, uważa się za dokonane po upływie 14 dni od dnia, w którym nastąpiło obwieszczenie w urzędzie wojewódzkim.

Zatem 14-dniowy termin do wniesienia odwołania od decyzji Wojewody Śląskiego z 4 kwietnia 2025 r., Nr 30/25, znak: IFXV.7840.5.1.2025, rozpoczął swój bieg od dnia następującego po dniu, w którym zawiadomienie o wydaniu tej decyzji w drodze obwieszczenia uważa się za dokonane.

Zgodnie z informacjami uzyskanymi od Wojewody Śląskiego obwieszczenie o wydaniu ww. decyzji zostało wywieszone na tablicy ogłoszeń Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w dniu 8 kwietnia 2025 r, zatem termin do wniesienia odwołania rozpoczął swój bieg od 23 kwietnia 2025 r., i 14-dniowy termin do wniesienia odwołania upłynął z dniem 6 maja 2025 r.

Nie mniej jednak z uwagi na błędne pouczenie zawarte w zawiadomieniu z 7 kwietnia 2025 r., znak: IFXV.7840.5.1.2025, o wydaniu decyzji o pozwoleniu na budowę Nr 30/25 z 4 kwietnia 2025r., które to Skarżący otrzymał 24 kwietnia 2025 r., należało uznać, że odwołanie wniesiono w terminie wynikającym z obowiązujących przepisów.

Jak wyjaśnił WSA w Warszawie w wyroku z 2 lutego 2016 r., VII SA/Wa 2436/15, w przypadku inwestycji liniowych, zakres postępowania musi odpowiadać interesowi prawnemu określonego podmiotu. Decyzja wydana w postępowaniu odwoławczym, którego przedmiotem jest inwestycja liniowa, może dotyczyć kwestionowanej decyzji tylko w tej części, w której odnosi się ona do interesu prawnego odwołującego się (podobnie wyrok NSA z 4 października 2016 r., II OSK 1412/16).

Pomimo tego, że zezwolenie na realizację przedmiotowej inwestycji ze względu na swój liniowy charakter obejmuje wiele nieruchomości, a w konsekwencji stronami postępowania w jego przedmiocie może być wiele podmiotów, to interes prawny każdego z nich nie dotyczy całej decyzji. Interes prawny poszczególnych stron postępowania o wydanie tego rodzaju zezwolenia dotyczy tej części decyzji, która dotyczy nieruchomości danej osoby. Innymi słowy, każdy z właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości oraz osób mających inne prawa do nieruchomości jest stroną decyzji o pozwoleniu na budowę, ale tylko w części dotyczącej jego nieruchomości.

Mając na uwadze przywołane powyżej orzecznictwo sądowoadministracyjne wniesione odwołanie zostało rozpatrzone w części w jakiej zaskarżona decyzja dotyczy interesu prawnego Skarżącego tj.: w części dotyczącej działek nr ewid. 50, 60, 82, 105, 171 obręb 0004 Łaziska, gm. Godów, stanowiących własność m.in. Pana [.....].

W pozostałej części tj. projektu zagospodarowania terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego i udzielenia pozwolenia na budowę, na działkach nie stanowiących własności Pana [.....] postępowanie odwoławcze należało umorzyć z uwagi na fakt, iż zostało ono zainicjowane podaniem osoby, która nie posiadając legitymacji do skutecznego wniesienia odwołania od ww. decyzji organu wojewódzkiego w części dotyczącej działek/nieruchomości, nie będących jego własnością.

Jak wynika z wyroku WSA w Warszawie z 12 marca 2019 r., I SA/Wa 1791/18, w sytuacji gdy postępowanie odwoławcze powinno zostać umorzone w części, organ powinien orzec jednocześnie, w odpowiednim zakresie, na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 lub 2 oraz pkt 3 k.p.a. Takie rozstrzygnięcia, w tym umotywowane posiadaniem przez skarżącego interesu prawnego jedynie w odniesieniu do części decyzji, są powszechnie akceptowane w praktyce orzecznictwa administracyjnego i sądowoadministracyjnego (zob. wyroki: WSA w Warszawie z 20 sierpnia 2020 r., IV SA/Wa 2425/19; NSA z 13 maja 2016 r., I OSK 1770/14 i I OSK 1905/14; wyrok WSA w Olsztynie z 1 kwietnia 2015 r., II SA/OI 68/15).

Po rozpatrzeniu powyższego odwołania oraz przeanalizowaniu akt sprawy Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego stwierdza, co następuje.

Stosownie do art. 32 ust. 4 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2024 r., poz. 725), pozwolenie na budowę może być wydane wyłącznie temu, kto złożył wniosek w tej sprawie w okresie ważności decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, jeżeli jest ona wymagana zgodnie z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz temu kto złożył oświadczenie, pod rygorem odpowiedzialności karnej, o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane. Powyższe dokumenty inwestor winien dołączyć do wniosku o pozwolenie na budowę (art. 33 ust. 2 pkt 2 i 3 Prawa budowlanego).

W niniejszej sprawie inwestor – Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. – złożył prawidłowo wypełnione oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomościami inwestycyjnymi na cele budowlane.

Zgodnie z art. 15 ust. 5 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r., o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2024 r., poz. 1286), ilekroć w przepisach ustawy z 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane jest mowa o decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, rozumie się przez to także decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu.

Inwestor uzyskał i do wniosku o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę dołączył decyzję Wojewody Śląskiego z 30 grudnia 2024 r., nr 19/2024/GAZ, znak: IFXIII.747.82.2024 ustalającą na rzecz Operatora Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. lokalizację inwestycji towarzyszącej inwestycji w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, dla inwestycji pn. „Przebudowa odcinka gazociągu DN150 MOP 2,0 MPa odg. do Gorzyc w miejscowości Gorzyczki w rejonie stacji benzynowej wraz z wymianą zasuwy DN150 PN25 na ZZU SZ0512 ” zlokalizowanej na nieruchomościach położonych w województwie śląskim, powiecie wodzisławskim, gm. Godów, obręb 0004 Łaziska a.m. 1: 992/398, 993/398, 994/398, 1009/391, 1630/399, 1919/395, 1920/395, 1921/395, 2274/389, 2275/389, 2635/393, 2636/393, 2669/389, 2670/389, 2680/392, 3263/394, 3793/395; a.m. 2: 43, 44, 45, 47, 48, 49, 50, 52, 54, 55, 59, 60, 82, 83, 84, 85, 88, 89, 90, 101, 102, 103, 105, 107, 108, 111, 112, 147, 148, 149, 150, 151, 171, 173, 174, 175, 176, 177, 179, 185, 186, 187, 188, 189, 192, 193, 202, 203, 212, 213, 232.

Decyzja Wojewody Śląskiego z 30 grudnia 2024 r., obejmuje należące do odwołującego się działki o nr ewid. 50, 60, 82, 105, 171, obręb 0004 Łaziska, gm. Godów.

Tym samym, inwestor dokonał czynności o których mowa w ww. art. 32 ust. 4 pkt 1 i 2 w zw. z art. 33 ust. 2 pkt 2 i 3 Prawa budowlanego.

Stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 1a Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i innymi aktami prawa miejscowego albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu.

Sporne zamierzenie w części dotyczącej działek o nr ewid. 50, 60, 82, 105, 171 obręb 0004 Łaziska, gm. Godów nie narusza postanowień ww. decyzji Wojewody Śląskiego z 30 grudnia 2025 r., o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej inwestycjom w zakresie terminalu.

Stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 1b Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego z wymaganiami ochrony środowiska, w szczególności określonymi w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Sporne zamierzenie w części dotyczącej działek Skarżącego zgodne jest z ustaleniami decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z 11 czerwca 2024 r., znak: WOOŚ.420.35.2023.AS3.14, o środowiskowych uwarunkowaniach, stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla

przedsięwzięcia polegającego na przebudowie odcinka gazociągu DN150 MOP 2,0 MPa odg. do Gorzyc w miejscowości Gorzyczki w rejonie stacji benzynowej wraz z wymianą zasuwy DN150 PN25 na ZZU SZ0512.

Stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 2 Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu z przepisami, w tym techniczno-budowlanym.

Analiza akt sprawy nie wykazała, aby projekt zagospodarowania terenu spornej inwestycji, w części dotyczącej działek nr ewid. 50, 60, 82, 105, 171 obręb 0004 Łaziska, gm. Godów naruszał przepisy techniczno-budowlane, w tym w szczególności te określone przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki z 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz. U. z 2013 r., poz. 640).

Stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 4 i 4a Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza posiadanie przez projektanta i projektanta sprawdzającego odpowiednich uprawnień budowlanych a także przynależność projektanta i projektanta sprawdzającego do właściwej izby samorządu zawodowego.

Projekt został sporządzony i sprawdzony przez osoby posiadające wymagane uprawnienia budowlane, które przynależą do właściwej izby samorządu zawodowego.

W tym miejscu odnosząc się do argumentacji odwołania wskazać należy, że przebieg trasy spornego zamierzenia został ustalony na podstawie decyzji Wojewody Śląskiego 30 grudnia 2024 r., nr 19/2024/GAZ, znak: IFXIII.747.82.2024 o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej inwestycji w zakresie terminalu. Stosownie do art. 13 ust. 3 ustawy o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu jest wiążąca dla właściwych organów w zakresie wydawania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, pozwolenia na budowę, decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej oraz decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Innymi słowy GINB jako organ administracji architektoniczno-budowlanej związany jest ustalonym na mocy ww. decyzji przebiegiem spornego zamierzenia. Jednocześnie należy wyjaśnić, że organy administracji architektoniczno-budowlanej, w toku postępowania o pozwolenie na budowę, nie mogą zmieniać ustalonej lokalizacji inwestycji jak również nie mogą badać zasadności przebiegu inwestycji liniowej z punktu widzenia oceny poszczególnych właścicieli nieruchomości pozostających w obszarze jej oddziaływania. O przebiegu inwestycji decyduje bowiem inwestor i autor projektu. Projekt zagospodarowania podlega weryfikacji tylko pod względem zgodności z przepisami prawa. Ewentualne pertraktacje ugodowe czy ich brak nie wpływają na ocenę projektu dokonywaną przez organ w sprawie o pozwolenie na budowę (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 18 grudnia 2018 r., sygn. akt VII SA/Wa 2489/18).

Odnosząc się do zarzutów Skarżącego, dotyczących ewentualnych strat majątkowych należy wyjaśnić, że powyższe kwestie nie mogą stanowić przedmiotu oceny w postępowaniu dotyczącym pozwolenia na budowę. Z art. 24 ust. 1 ww. ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. wynika, bowiem że ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości następuje za odszkodowaniem.

Stosownie do art. 24 ust. 2 ww. ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r., decyzje w zakresie odszkodowań wydaje wojewoda. Obowiązek zapłaty odszkodowania obciąża

inwestora. W przypadku, o którym mowa w ust. 1a, obowiązek zapłaty odszkodowania obciąża podmiot, na rzecz którego następuje ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości. Inwestor albo podmiot, na rzecz którego następuje ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, na podstawie odrębnego porozumienia zawartego z wojewodą, pokrywają koszty ustalenia wysokości odszkodowań.

Za bezzasadne należy również uznać zarzuty Skarżącego dotyczące naruszenia art. 7 (zasada prawdy obiektywnej), 8 (zasada zaufania publicznego), 77 § 1 (obowiązek wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego) kodeksu postępowania administracyjnego, poprzez niedokładne wyjaśnienie stanu faktycznego i brak uwzględnienia interesu społecznego oraz słusznego interesu skarżącego, i nieprawidłowe uznanie, że przebieg inwestycji przez nieruchomości skarżącego jest słuszny. Materiał dowodowy jest zupełny, zebrano i rozpatrzono wszystkie dowody, przeprowadzono wnioski dowodowe, a ocena materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie została dokonana w sposób wszechstronny. Postępowanie w ww. sprawie wbrew twierdzeniom Skarżącego było prowadzone w zgodzie z obowiązującymi przepisami prawa, zgromadzony materiał dowodowy został wnikliwie rozpatrzony, a podjęte orzeczenie nie narusza żadnych ze wskazanych przepisów postępowania administracyjnego. W sprawie nie istnieją również wątpliwości, które mogłyby być rozstrzygane na korzyść strony. Fakt, że strona nie zgadza się z przyjętym przez organ sposobem rozstrzygnięcia sprawy, nie oznacza, iż rozstrzygnięcie zapadło w oparciu o wadliwie ustalony stan faktyczny lub prawny.

Decyzja organu wojewódzkiego zawiera wszystkie elementy wskazane w art. 107 § 1 i 3 k.p.a. Uzasadnienie faktyczne decyzji organu wojewódzkiego zawiera wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione oraz wskazanie dokumentów, na których oparł organ swoje rozstrzygnięcie. W uzasadnieniu decyzji organ wojewódzki omówił również przepisy prawa, które miały zastosowanie w niniejszej sprawie. Z tych też względów przedmiotowemu rozstrzygnięciu, nie można zarzucić, że zostało wydane z naruszeniem art. 107 § 1 k.p.a.

Mając na uwadze zarzut dotyczący naruszenia art. 140 k.c. oraz art. 64 Konstytucji RP, poprzez niedozwolone ingerowanie w prawo własności, należy wyjaśnić, że w toku postępowania w przedmiocie udzielenia pozwolenia na budowę organy administracji architektoniczno-budowlanej nie posiadają kompetencji do oceny wyboru wariantu dotyczącego lokalizacji przedsięwzięcia. Wariantowanie przebiegu inwestycji odbywa się na etapie postępowania w sprawie ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia i to właśnie w tym postępowaniu strony mogły wnosić uwagi, co do trasy czy też wariantów projektowanej inwestycji. To na tym etapie nastąpiło m.in. przyjęcie wariantu lokalizacji inwestycji, jak również w tym postępowaniu zostały przeanalizowane wszelkie kwestie dotyczące oddziaływania inwestycji na środowisko i ludzi.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego nieuwzględnienia przez organ wojewódzki słusznego interesu strony skarżącej należy wyjaśnić, że pojęcie "uzasadnionych interesów osób trzecich" powinno być interpretowane w sposób obiektywny, tj. zgodnie z regulującymi proces inwestycyjny przepisami, w tym techniczno-budowlanymi. Interesy te muszą zatem znajdować swoje umocowanie w przepisach prawa powszechnie obowiązującego. O naruszeniu interesów osób trzecich można mówić zatem jedynie wtedy, gdy zostały naruszone w tym względzie konkretne przepisy (zob. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 7 grudnia 2022 r., sygn. akt II OSK 3792/19). Ochrona uzasadnionych interesów osób trzecich nie może być jednak rozumiana w sposób absolutny. Nie chodzi bowiem o wszelkie utrudnienia, jakie może przynieść planowane przedsięwzięcie, a jedynie o takie, które mogą dotyczyć

naruszeń interesów prawnych a nie interesów faktycznych innych osób (zob. wyrok NSA z 21 grudnia 2021 r., sygn. akt II OSK 2290/21).

Z analizy akt sprawy nie wynika, aby sporne zamierzenie powodowało naruszenie uzasadnionych interesów Skarżącego. Należy bowiem wyjaśnić, że to na podstawie nie decyzji o pozwoleniu na budowę, lecz na podstawie decyzji lokalizacyjnej Skarżący został ograniczony w korzystaniu ze swoich nieruchomości poprzez częściowe pozbawienie lub ograniczenie przysługujących im tej pory praw właścicielskich do nieruchomości stanowiących jego własność.

W świetle powyższego należało utrzymać w mocy decyzję Wojewody Śląskiego z 4 kwietnia 2025 r., Nr 30/25, znak: IFXV.7840.5.1.2025, w części dotyczącej zatwierdzenia projektu zagospodarowania terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego i udzielenia pozwolenia na budowę, na działkach nr ewid. 50, 60, 82, 105, 171 obręb 0004 Łaziska, gm. Godów i umorzyć postępowanie odwoławcze w części dotyczącej zatwierdzenia projektu zagospodarowania terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego i udzielenia pozwolenia na budowę, na działkach nie stanowiących własności Pana [.....]

Mając na uwadze powyższe, należało orzec jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Strona może ją zaskarżyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia. Skargę wnosi się za pośrednictwem Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego (ul. Krucza 38/42, 00-926 Warszawa). Wpis od skargi wynosi 500 zł. Strona może złożyć do Sądu wniosek o przyznanie prawa pomocy obejmującego m.in. zwolnienie z kosztów sądowych.

Z upoważnienia
GŁÓWNEGO INSPEKTORA NADZORU BUDOWLANEGO
DYREKTOR DEPARTAMENTU ORZECZNICTWA

Dorota Klimberzin
(dokument podpisany elektronicznie)

Otrzymują:

1. Pan [.....], reprezentowany przez adw. [.....]
.....]
2. [... ..] - pełnomocnik Inwestora [.....]
.....]

Do wiadomości:

1. Śląski Urząd Wojewódzki, ul. Jagiellońska 25, 40-032 Katowice z prośbą o dokonanie obwieszczeń o wydaniu niniejszej decyzji w trybie art. 12 ust. 1 ustawy z 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu
2. Starosta Wodzisławski, ul. Bogumińska 2, 44-300 Wodzisław Śląski
3. Gmina Godów, ul. 1 Maja 53, 44-340 Godów
4. Śląski WINB, ul. Powstańców 41a, 40-024 Katowice
5. Sekretariat DOR
6. aa